KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS FØRSTE AFDELING
DEN 21. MAJ 1981 [1]

Jean-Jacques Charles Geist
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 192/80

I sag 192/80

JEAN-JACQUES CHARLES GEIST

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

har

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af afdelingsformanden T. Koopmans, dommerne A. O'Keeffe og G. Bosco,

generaladvokat: S. Rozès
justitssekretær: A. Van Houtte

efter at have hørt generaladvokaten

afsagt følgende

1 — Processprog: Fransk.

KENDELSE

Sagsfremstilling

Den 14. juli 1977 har Domstolen (anden afdeling) afsagt dom i sag 61/76 (Geist mod Kommissionen), der bl.a. tilpligter Kommissionen at betale sagsøgeren 10 000 BFR i skadeserstatning for ikke at have udfærdiget bedømmelser for perioden 1965-1975.

Ved stævning indleveret til Domstolens justitskontor den 29. september 1980 har Geist nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at udfærdige en bedømmelse for perioden 1973-1975, idet sagsøgeren som eneste anbringende til støtte for sin påstand anfører, at tjenestemandsvedtægtens artikel 43 er blevet tilsidesat.

Ved svarskrift indgivet til justitskontoret den 3. november 1980 har Kommissionen påstået sagen afvist i medfør af procesreglementets artikel 91, stk. 1. Den gør gældende, at nærværende sag har samme genstand og samme juridiske grundlag som den sag, der blev påkendt af Domstolen i 1977. Ganske vist indeholder præmis 46 i dommen af 14. juli 1977 en fejl, således som den er blevet forkyndt for sagsøgeren, da bedømmelsen for årene 1973-1975 ikke var nævnt. Men det fremgår klart af dommen, at Domstolen i virkeligheden havde til hensigt at tage stilling til hele den af stævningen omfattede periode. Skulle man dog finde, at Domstolen ikke har truffet afgørelse om nævnte bedømmelse, er nærværende sag efter Kommissionens opfattelse for sent anlagt og må derfor afvises.

Heroverfor har sagsøgeren anført, at dommens præmis 46 er fuldstændig klar og udelukkende omfatter bedømmelserne for 1969, 1971 og 1973.

Grunde

I medfør af procesreglementets artikel 91, stk. 3, forhandles der mundtligt om begæringen om afvisning, medmindre Domstolen bestemmer andet. Domstolen finder ikke, der er grund til at indlede en mundtlig forhandling, og bestemmer i medfør af artikel 91, stk. 3, at begæringen umiddelbart behandles på grundlag af de skriftlige indlæg.

Skønt der har indsneget sig en skrivefejl i præmis 46 i den i sag 61/76 afsagte dom, fremgår det klart af præmis 17 såvel som af dommens konklusion, at de bedømmelser, som sagsøgeren ønskede udfærdiget, efter Domstolens opfattelse omfattede bedømmelsen for 1973-1975, og at erstatningen på 10 000 BFR blev beregnet på grundlag af alle de bedømmelser, som Kommissionen havde undladt at udfærdige, herunder den der ligger til grund for nærværende sag.

Sagen bør afvises.

Af disse grunde bestemmer

DOMSTOLEN (første afdeling)

1. **Sagen afvises.**

2. **Hver part bærer sine omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 21. maj 1981.

A. Van Houtte
Justitssekretær

T. Koopmans
Formand for første afdeling